

سکب جامات غضب الله على الأرض

¹ وَسَمِعْتُ صَوْتًا عَظِيمًا مِنَ الْهَيْكَلِ قَائِلًا لِلْسَّبْعَةِ الْمَلَائِكَةِ: اَمْضُوا وَاسْكُبُوا جَامَاتِ غَضَبِ اللَّهِ عَلَى الْأَرْضِ. ² فَمَضَى الْأَوَّلُ وَسَكَبَ جَامَهُ عَلَى الْأَرْضِ، فَحَدَّثَتْ دَمَائِلُ حَيَاتِهِ وَرَدِيَّتُهُ عَلَى النَّاسِ الَّذِينَ فِيهِمْ سِمَةٌ الْوَحْشِ وَالَّذِينَ يَسْجُدُونَ لِصُورَتِهِ.

³ ثُمَّ سَكَبَ الْمَلَكُ الثَّانِي جَامَهُ عَلَى الْبَحْرِ، فَصَارَ دَمًا كَدَمِ مَيِّتٍ وَكُلُّ نَفْسٍ حَيَّةٍ مَاتَتْ فِي الْبَحْرِ. ⁴ ثُمَّ سَكَبَ الْمَلَكُ الثَّلَاثُ جَامَهُ عَلَى الْأَنْهَارِ وَعَلَى بَنَاتِيعِ الْمِيَاهِ، فَصَارَتْ دَمًا. ⁵ وَسَمِعْتُ مَلَكَ الْمِيَاهِ يَقُولُ: عَادِلٌ أَنْتَ، أَيُّهَا الْكَائِنُ وَالَّذِي كَانَ وَالَّذِي يَكُونُ، لِأَنَّكَ حَكَمْتَ هَكَذَا، ⁶ لِأَنَّهُمْ سَقَوْا دَمَ قِدِّيسِينَ وَأَنْبِيَاءَ، فَأَعْطَيْتَهُمْ دَمًا لِيَشْرَبُوا لِأَنَّهُمْ مُسْتَحَقُّونَ. ⁷ وَسَمِعْتُ آخَرَ مِنَ الْمَذْبَحِ قَائِلًا: نَعَمْ، أَيُّهَا الرَّبُّ إِلَهُ الْقَادِرِ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ، حَقٌّ وَعَادِلُهُ هِيَ أَحْكَامُكَ.

⁸ ثُمَّ سَكَبَ الْمَلَكُ الرَّابِعُ جَامَهُ عَلَى الشَّمْسِ، فَأُطْغِيتْ أَنْ تُحْرِقَ النَّاسَ بِتَارٍ. ⁹ فَاجْتَرَقَ النَّاسُ اخْتِرَاقًا عَظِيمًا وَجَدَّفُوا عَلَى اسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى هَذِهِ الصَّرَبَاتِ وَلَمْ يَتُوبُوا لِيَعْطُوهُ مَجْدًا.

¹⁰ ثُمَّ سَكَبَ الْمَلَكُ الْخَامِسُ جَامَهُ عَلَى عَرْشِ الْوَحْشِ، فَصَارَتْ مَمْلَكَتُهُ مُطْلِمَةً وَكَانُوا يَعْضُونَ عَلَى أَلْسِنَتِهِمْ مِنَ الْوَجَعِ، ¹¹ وَجَدَّفُوا عَلَى إِلَهِ السَّمَاءِ مِنْ أَوْجَاعِهِمْ وَمِنْ قُرُوجِهِمْ وَلَمْ يَتُوبُوا عَنْ أَعْمَالِهِمْ.

¹² ثُمَّ سَكَبَ الْمَلَكُ السَّادِسُ جَامَهُ عَلَى النَّهْرِ الْكَبِيرِ، الْفَرَاتِ، فَتَنَسَفَ مَأْوُهُ لِكَيْ يَغْدَّ طَرِيقُ الْمُلُوكِ الَّذِينَ مِنْ مَشْرِقِ الشَّمْسِ. ¹³ وَرَأَيْتُ مِنْ قِمِّ النَّبِيِّينَ وَمِنْ قِمِّ الْوَحْشِ وَمِنْ قِمِّ النَّبِيِّ الْكَذَّابِ ثَلَاثَةَ أَرْوَاحٍ تَحْسِبُ شِبْهَ صَفَادِعَ، فَإِنَّهُمْ أَرْوَاحُ سَيَاطِينٍ صَانِعَةُ آيَاتٍ، تَخْرُجُ عَلَى مُلُوكِ الْعَالَمِ وَكُلِّ الْمَسْكُونَةِ لِيَجْمَعَهُمْ لِقِتَالِ ذَلِكَ الْيَوْمِ الْعَظِيمِ، يَوْمَ اللَّهِ الْقَادِرِ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ. ¹⁵ هَا أَنَا أَنِي كَلِمَنْ، طُوبَى لِمَنْ يَنْسَهَرُ وَيَحْفَظُ نِتَابَهُ لئَلَّا يَمْشِيَ عُرْيَانًا فَيَرَوْا عُرْيَتَهُ. ¹⁶ فَجَمَعَهُمْ إِلَى الْمَوْضِعِ الَّذِي يُدْعَى بِالْعَبْرَانِيَّةِ هَرْمَجْدُونِ.

¹⁷ ثُمَّ سَكَبَ الْمَلَكُ السَّابِعُ جَامَهُ عَلَى الْهَوَاءِ، فَخَرَجَ صَوْتُ عَظِيمٍ مِنْ هَيْكَلِ السَّمَاءِ مِنَ الْعَرْشِ قَائِلًا: قَدْ تَمَّ. ¹⁸ فَحَدَّثَتْ أَصْوَاتٌ وَرَعُودٌ وَبُرُوقٌ، وَحَدَّثَتْ زَلَزَلَةٌ عَظِيمَةً لَمْ يَحْدُثْ مِثْلُهَا مُنْذُ صَارَ النَّاسُ عَلَى الْأَرْضِ زَلَزَلَةً يَمْقَدَارُهَا عَظِيمَةُ هَكَذَا. ¹⁹ وَصَارَتْ الْمَدِينَةُ

هفت پیاله غضب خدا

¹ و آوازی بلند شنیدم که از میان قدس به آن هفت فرشته می‌گوید که: بروید، هفت پیاله غضب خدا را بر زمین بریزید. ² و اولی رفته، پیاله خود را بر زمین ریخت و دمل زشت و بد بر مردمانی که نشان وحش دارند و صورت او را می‌پرستند، بیرون آمد.

³ و دومین پیاله خود را به دریا ریخت که آن به خون مثل خون مرده مبدل گشت و هر نفس زنده‌از چیزهایی که در دریا بود بمرد.

⁴ و سومین پیاله خود را در نهرها و چشمه‌های آب ریخت و خون شد. ⁵ و فرشته آنها را شنیدم که می‌گوید: عادل‌ی تو که هستی و بودی، ای قَدُوس، زیرا که چنین حکم کردی، ⁶ چونکه خون مقدسین و انبیا را ریختند و بدیشان خون دادی که بنوشند زیرا که مستحقند. ⁷ و شنیدم که مذبج می‌گوید: ای خداوند، خدای قادر مطلق، داورهای تو حق و عدل است.

⁸ و چهارمین پیاله خود را بر آفتاب ریخت؛ و به آن داده شد که مردم را به آتش بسوزاند. ⁹ و مردم به حرارت شدید سوخته شدند و به اسم آن خدا که بر این بلایا قدرت دارد، کفر گفتند و توبه نکردند تا او را تمجید نمایند.

¹⁰ و پنجمین پیاله خود را بر تخت وحش ریخت و مملکت او تاریک گشت و زبانهای خود را از درد می‌گزیدند، ¹¹ و به خدای آسمان به سبب دردها و دملهای خود کفر می‌گفتند و از اعمال خود توبه نکردند.

¹² و ششمین پیاله خود را بر نهر عظیم، فرات، ریخت و آبش خشکید تا راه پادشاهانی که از مشرق آفتاب می‌آیند، مهیا شود. ¹³ و دیدم که از دهان اژدها و از دهان وحش و از دهان نبی کاذب، سه روح خبیث چون وَرَغْها بیرون می‌آیند. ¹⁴ زیرا که آنها ارواح دیوها هستند که معجزات ظاهر می‌سازند و بر پادشاهان تمام رُبع مسکون خروج می‌کنند تا ایشان را برای جنگ آن روز عظیم خدای قادر مطلق فراهم آورند. ¹⁵ اینک، چون دزد می‌آیم! خوشبحال کسی که بیدار شده، رخت خود را نگاه دارد، مبادا عریان راه رود و رسوایی او را ببینند. ¹⁶ و ایشان را به موضعی که آن را در عبرانی حارمَجْدُون می‌خوانند، فراهم آوردند.

¹⁷ و هفتمین، پیاله خود را بر هوا ریخت و آوازی بلند از میان قدس آسمان از تخت بدر آمده، گفت که: تمام

الْعَظِيمَةُ ثَلَاثَةَ أَفْسَامٍ، وَمُدُّنُ الْأُمَمِ سَقَطَتْ، وَبَابِلُ
 الْعَظِيمَةُ ذُكِرَتْ أَمَامَ اللَّهِ لِيُعْطِيَهَا خَمْرَ سَخَطِ
 عَصِيهِ. ²⁰ وَكُلُّ جَزِيرَةٍ هَرَبَتْ وَجِبَالُ لَمْ تُوجَدْ. ²¹ وَبَرْدٌ
 عَظِيمٌ، تَخَوُّ يُقَلِّ وَزَنَةً، نَزَلَ مِنَ السَّمَاءِ عَلَى النَّاسِ،
 فَجَدَّفَ النَّاسُ عَلَى اللَّهِ مِنْ صَرْبَةِ الْبَرْدِ لَأَنَّ صَرْبَتَهُ
 عَظِيمَةً جِدًّا.

شد! ¹⁸ و برقها و صداها و رعدھا حادث گردید و
 زلزلهای عظیم شد آن چنانکه از حین آفرینش انسان
 بر زمین زلزلهای به این شدت و عظمت نشده بود. ¹⁹ و
 شهر بزرگ به سه قسم منقسم گشت و بلدان امتھا
 خراب شد و بابل بزرگ در حضور خدا به یاد آمد تا
 پیاله خمر غضبالود خشم خود را بدو دهد. ²⁰ و هر
 جزیره گریخت و کوهها نایاب گشت، ²¹ و تگرگی بزرگ
 که گویا به وزن یک من بود، از آسمان بر مردم بارید و
 مردم به سبب صدمه تگرگ، خدا را کفر گفتند زیرا که
 صدمه اش بی نهایت سخت بود.